

สัมฤทธิ์ผลของผู้นำสตรีอื่นเนื่องมาจากกระบวนการของข่าวลือ

จากบทที่ผ่านมาทำให้เห็นสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปของชุมชนที่มีสตรีเป็นผู้นำ ในบทนี้ จะวิเคราะห์ถึงบทบาทของผู้นำสตรีโดยการประเมินผลการทำงานของผู้นำสตรีว่าประสบความสำเร็จเพียงใด¹ โดยการอาศัยปัจจัยทางการสื่อสารทางการเมือง

ในการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชนถึงผลสำเร็จในการดำเนินงานของผู้นำสตรีซึ่ง เป็นกำนัน (เช่น การดำเนินงานโครงการก่อสร้างงานในชนบท-กลศ.) ว่าบทบาทของกำนันสตรีมีแนวโน้มเป็นเช่นใด ไม่ว่าในตำแหน่งผู้ต้นคิดของการทำงาน , ความเป็นแหล่งลือ , ความน่าเชื่อถือ , และอิทธิพลต่อการตัดสินใจตัดสินใจในการดำเนินงานเมื่อเทียบกับบุคคลอื่น ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ของอำเภอ , สมาชิกท่านอื่น ๆ ในสภาตำบล ตลอดจนชาวบ้านคนอื่น ๆ

ในการประเมินความสำเร็จของผลงานของตำบลด้วยการฟังเสียงสะท้อน (จากชาวบ้านผ่านผู้นำชุมชน (สมาชิกสภาตำบล) นั้น พบว่าความสำเร็จของผลงานดังกล่าวขึ้นอยู่กับบุคคลเป็นผู้ต้นคิด (Opinion Leader) ในการเสนอโครงการพัฒนาดังกล่าวด้วย แม้ว่างานชิ้นนั้นจะต้องปฏิบัติโดยกำนันตามที่ก็ตาม ตัวอย่างเช่น โครงการ กลศ. โดยหน้าที่ผู้นำการปฏิบัติ คือสภาตำบลอันมีกำนันเป็นประธาน แต่ความพึงพอใจของชาวบ้านต่อผลงานในโครงการดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับผู้เป็นต้นคิดโครงการที่ไม่ใช่สมาชิกสภาตำบลก็เป็นได้ กล่าวคือ ความสำเร็จของโครงการจะขึ้นอยู่กับผู้นำเสนอโครงการไม่ว่าผู้นำเสนอโครงการนั้นจะมาจากทางอำเภอ , กำนัน , สมาชิกสภาตำบล , หรือชาวบ้าน ผลต่อความสำเร็จของโครงการจะแตกต่างกันออกไปโดยการอธิบายถึงผลกระทบดังกล่าวที่ผู้นำท้องถิ่นที่ติดต่อผู้ริเริ่มโครงการ แม้ว่าสัมฤทธิ์ผลของผู้ริเริ่มโครงการจะแตกต่างกันในสายตาของผู้นำชุมชนแต่ก็สามารถอธิบายสัมฤทธิ์ผลได้เพียง 14% จากความแปรปรวนรวม โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ริเริ่มโครงการไม่ว่าจะเป็นบุคคลประเภทใดใน 4 ประเภทตั้งแต่อำเภอจนถึงชาวบ้าน จะมีสหสัมพันธ์ในระดับต่ำและสามารถอธิบายความสัมพันธ์นั้นได้เพียง 3.6%

¹ มีการประเมินผลงานของผู้นำสตรีโดยอาศัยปัจจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์และการปกครอง ตุลาการ สนิทรา จิตตลดากร , ภาวะผู้นำของสตรีในการปกครองท้องถิ่นของไทย (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528)

จากข้อมูลทั้งหมด ซึ่งตัวเลขทั้งสองดังกล่าวพบว่าความเด่นชัดในหมู่ผู้ริเริ่มโครงการยังไม่มากพอต่อการไปสู่สัมฤทธิ์ผล ในจำนวนนี้ พบว่า สมาชิกสภาตำบล ชาวบ้าน หรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ทางอำเภอ มีบทบาทสำคัญในสายตายของผู้นำชุมชนในการเป็นผู้ริเริ่มโครงการมากกว่าที่จะมีผู้เห็นว่าการดำเนินงานซึ่งเป็นผู้นำลัทธินั้นจะมีบทบาทในการเป็นผู้ริเริ่มโครงการ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดในบรรดาบุคคลทั้ง 4 ประเภทในการริเริ่มโครงการก็ค่อนข้างไม่แตกต่างกันต่อความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับท้องถิ่นตามสายตาของผู้นำชุมชนได้อย่างชัดเจนทั้งนี้เพราะสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินงานของกำนันลัทธินั้นอันเนื่องมาจากความริเริ่มของบุคคลทั้ง 4 ประเภทนั้นสามารถให้ความคาดหวังในการแพร่สะพัดของเงินตรา (ตามโครงการกลัย.) ได้เกือบทัดเทียมกัน

หากพิจารณาในรายละเอียดเฉพาะผู้นำลัทธิซึ่งเป็นกำนัน ในด้านสัมฤทธิ์ผลของการทำงานตามสายตาของผู้นำชุมชน โดยศึกษาผลงานเฉพาะที่มีกำนันเป็นผู้ริเริ่มโครงการ , เป็นแหล่งสาร , ที่มีความเชื่อถือได้ และ/หรือมีอิทธิพลในการทำให้โครงการหรือการดำเนินงานใด ๆ บรรลุไปสู่ความสำเร็จได้ ด้วยการรับทราบเสียงสะท้อนกลับจากชาวบ้าน โดยผ่านผู้นำชุมชน (จะพิจารณาเฉพาะข้อมูลที่มีกำนันลัทธิเกี่ยวข้องด้วยเป็นหลัก) ด้วยการแบ่งการศึกษาเป็น

1. สัมฤทธิ์ผลของกำนันลัทธิเมื่อพิจารณากระบวนการข่าวสารในแนวระนาบ

กระบวนการข่าวสารในแนวระนาบ หมายถึง การศึกษาผลกระทบที่มีต่อกันระหว่างผู้นำความคิดเห็น, แหล่งสาร , ความน่าเชื่อถือ , และอิทธิพลที่มีต่อข่าวสาร อันทำให้มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลของผู้นำลัทธิในการบริหารโครงการที่มีในท้องที่ โดยจะวิเคราะห์ผู้นำความคิดเห็นที่ละประเภทที่กระทบต่อ แหล่งสาร ความน่าเชื่อถือ และอิทธิพล

1.1 เมื่อสมาชิกสภาตำบลเป็นผู้นำความคิดเห็น

ในบรรดาสัมฤทธิ์ผลของการบริหารงานภายใต้ผู้นำลัทธิ นั้น มีผู้ริเริ่มโครงการหรือผู้นำความคิดเห็นที่สำคัญที่สุด คือ สมาชิกสภาตำบล : เพราะผู้นำชุมชนเกือบ 1 ใน 3 (ประมาณ 31.31%) เห็นพ้องกันเช่นนั้น โดยคนเหล่านั้นเชื่อว่า โครงการที่ผลักดันด้วยสมาชิกสภาตำบล โครงการเหล่านั้นจะสามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้อง

ฟังแหล่งสาร ความเชื่อถือได้ของแหล่งสาร ตลอดจนไม่จำเป็นต้องใช้อิทธิพลใด ๆ ในการ ผลักดันโครงการดังกล่าว โดยที่ยังคงมีระดับสัมฤทธิ์ผลสูงพอประมาณ แต่เป็นสัมฤทธิ์ผลที่ถูกต้องใจด้วยเงินมากกว่าด้วยงาน (คือ 1.95 จากมาตราวัด 3 อันดับ โดยอันดับที่ 3 เป็นมาตราวัดที่มีค่าสูงที่สุดที่ล้นคล้อยในแง่วัตถุประสงค์ของงาน อันดับที่ 2 เป็นโครงการที่ล้นคล้อยกับวัตถุประสงค์ของเงิน ส่วนอันดับที่ 1 ไม่ทราบวัตถุประสงค์หรือเสี่ยงละทอนเลย) อย่างไรก็ตาม หากโครงการนั้น ๆ อาศัยแหล่งสาร , ความเชื่อถือได้ของแหล่งสาร และ อิทธิพลบางประการแล้วจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลที่แตกต่างออกไปจากเดิม กล่าวคือ

ในบรรดาแหล่งสารทั้งหมดที่ผู้ริเริ่มโครงการคือสมาชิกสภาตำบลได้อาศัยเป็นฐานของความรู้หรือข้อมูลมากที่สุด คือ สื่อมวลชน อันประกอบด้วย วิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ ประมาณผู้มาข่มขืนที่อยู่ในลักษณะดังกล่าว ถึง 1 ใน 5 ของทั้งหมด (20.33%) หรือ 2 ใน 3 ของผู้ที่คิดว่าสภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการในขณะที่อาศัยสื่อประเภทบุคคลคือเจ้าหน้าที่อำเภอเพียง ร้อยละ 6.04 ของผู้มาข่มขืนหรือ 1 ใน 5 ของผู้ที่คิดว่าสภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการและอาศัยข้อมูลจาก กำนัน เพียงร้อยละ 2.75% เท่านั้น หรือ 1 ใน 10 ของผู้ที่คิดว่าสภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการ แสดงให้เห็นว่าในฐานะของแหล่งสารสำหรับในสายตาของผู้มาข่มขืนแล้ว ผู้มาสมัครที่เป็นกำนันแทบไม่มีบทบาทในฐานะนั้นเลย ยิ่งกว่านั้นในแง่ของความเชื่อถือต่อกำนันในฐานะของแหล่งสารยิ่งกลับน้อยลงไป ความน่าเชื่อถือของผู้มาสมัครในฐานะของแหล่งสารพอจะมีอยู่บ้างเพียงร้อยละ 1.10 ของสมาชิกสภาตำบลทั้งหมด โดยสรุปผู้มาข่มขืนที่มีความคิดว่าหากสภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการแล้วโดยมีกำนันเป็นแหล่งสารที่มีความเชื่อถือหรือไม่ก็ตาม (ไม่แตกต่างกัน) โครงการเหล่านั้นจะสำเร็จลงได้ในระดับกลางโดยมีเงินเป็นมูลเหตุสูงใจ

ส่วนการพัฒนาท้องถิ่นนั้นทางอำเภอในฐานะแหล่งสารหากได้อาศัยความน่าเชื่อถือของกำนันสมัครเป็นเครื่องมือแล้วจะทำให้ได้สัมฤทธิ์ผลเท่ากับกำนันสมัครเป็นแหล่งสารแต่ต้องใช้จ่ายเงินเป็นแรงจูงใจเพื่อให้โครงการเหล่านั้นสำเร็จลง กล่าวอีกนัยหนึ่งหากทางอำเภอเป็นแหล่งสารแล้ว จำเป็นต้องอาศัยความน่าเชื่อถือของผู้มาสมัครที่เป็นกำนันประกอบด้วย โดยถ้ากำนันสมัครเป็นแหล่งสารเองแล้ว กำนันสมัครจะอาศัยความน่าเชื่อถือของตนหรือไม่ก็ตาม ก็จะได้ผลอย่างเดียวกัน อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงหรือ ปรัชญาการณดังกล่าวเกิดขึ้นไม่บ่อยนัก (ดูร้อยละ จากตาราง 3.3)

สำหรับแหล่งสารที่เป็นสื่อมวลชนนั้น ผู้ข่าวชุมชนเห็นว่าจะต้องอาศัยความน่าเชื่อถือ ผ่านสื่อประเภทวิทยุบุคคลถึงร้อยละ 8.79 , ผ่านสื่อมวลชนร้อยละ 7.69 และผ่านสื่อ ประชาธิปไตยประเภทบุคคลเพียงร้อยละ 2.2 ทั้งนี้ผู้ที่ให้ความน่าเชื่อถือผ่านสื่อมวลชน จะยอมรับอิทธิพลของก้ามันลัทธิมากกว่าผู้ที่ให้ความน่าเชื่อถือผ่านสื่อบุคคลไม่ว่าประเภทใด ก็ตาม นำสังเกตว่าเมื่อเทียบความน่าเชื่อถือระหว่างสื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ แล้ว ผู้ที่ให้ความน่าเชื่อถือต่อสื่อประเภทบุคคลจะมองความสำเร็จของก้ามันลัทธิที่บรรลุไปสู่ว่าเป้าหมายค่อนข้างสูง ในขณะที่การให้ความน่าเชื่อถือผ่านสื่อมวลชนหรือสื่อประชาธิปไตย ประเภทบุคคลจะมองสัมฤทธิ์ผลในระดับปานกลาง (เพราะมีเงินสนับสนุนความต้องการ) อย่างไรก็ตามหากผู้ให้มองว่าสื่อมวลชนเป็นแหล่งสารและให้ความเชื่อถือต่อผู้นำลัทธิและผู้นำลัทธิก็ไม่ได้แสดงอิทธิพลแล้ว สัมฤทธิ์ผลจะตกต่ำอย่างรวดเร็ว (1.67) จนอาจไม่รู้จักผลสะท้อนกลับ

โดยสรุปอิทธิพลของผู้นำลัทธิจะสูงที่สุดในสังคมที่ยอมรับสื่อมวลชนเป็นแหล่งสาร , ซึ่งน่าเชื่อถือโดยที่สมาชิกสภาตำบลจะต้องกระตือรือร้นในฐานะผู้นำความคิด ก็จะทำให้สัมฤทธิ์ผลของการทำงานของก้ามันลัทธิอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจตามสายตาของผู้ข่าวชุมชน ดังนั้นบทบาทของผู้นำลัทธิในด้านความสำเร็จจะเป็นไปได้สูงในชุมชนที่ค่อนข้างเป็นประชาธิปไตย (สมาชิกสภาตำบลมีบทบาท) และทันสมัยในการยอมรับสื่อมวลชนเป็นแหล่งสาร อย่างไรก็ตามอิทธิพลของผู้นำลัทธิไม่ได้เข้มแข็งเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจาก อิทธิพลดังกล่าวมีผู้ยอมรับลดลงอย่างรวดเร็ว เมื่อผ่านการกลั่นกรองจากตัวแปรผู้นำความคิด , แหล่งสาร และความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร

1.2 เมื่อชาวบ้านเป็นผู้นำความคิดเห็น

ในบรรดาผู้ข่าวชุมชนที่เชื่อว่า สัมฤทธิ์ผลของผู้นำลัทธินั้น เกิดจากการที่ชาวบ้านให้ความร่วมมือในความคิดริเริ่มหรือผู้นำความคิดของโครงการในท้องถิ่นนั้น มีจำนวนสูง (30.22%) เกือบพอ ๆ กับ ผู้ข่าวชุมชนที่คิดว่าสมาชิกสภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการ ในจำนวนผู้ข่าวชุมชนที่นำความต้องการของชาวบ้านมาเสนอเป็นโครงการนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ยอมรับสื่อมวลชนว่าเป็นแหล่งสาร (20.86%) ที่ไม่ค่อยให้ความเชื่อถือต่อผู้นำลัทธิ (0.55%) ดังนั้นสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากผู้นำลัทธิเป็นก้ามันสูงอยู่ในระดับปานกลาง (2.00) แต่ในผู้ที่ยอมรับแหล่งสารจากสื่อประเภทวิทยุบุคคลซึ่งมีจำนวนถดถอยลงมา (6.04%) ก็จะเชื่อถือในแหล่งสารดังกล่าว (สื่อประเภทวิทยุ)

ควบ แต่มีบางส่วนที่เชื่อถือในสื่อมวลชนและส่วนน้อยที่เชื่อถือในกัมมันต์ ผู้ที่เห็นว่าสื่อ
ประเพณีเป็นทั้งแหล่งสารและที่น่าเชื่อถือ โดยมีอิทธิพลของผู้นำสตรีในการตัดสินใจวิจัยนั้น
จะมีปริมาณร้อยละมากกว่าผู้ที่เห็นว่าสื่อประเพณีเป็นแหล่งสารแต่เชื่อถือในสื่อมวลชน โดยที่
จะมีสัมฤทธิ์ผลมากกว่าด้วย แต่จะเท่ากับผู้ที่ใช้สื่อประเพณีเป็นแหล่งสาร ที่ให้ความน่าเชื่อถือ
ต่อกัมมันต์ โดยที่กัมมันต์ไม่จำเป็นต้องใช้อิทธิพลแต่อย่างใด มีจำนวนเล็กน้อยของผู้นำ
ชุมชนที่เห็นว่าผู้นำสตรีเป็นแหล่งสารและทำงานได้ประสบความสำเร็จสูงกว่า หากไม่มอบ
ความไว้วางใจในด้านข่าวสาร (ความน่าเชื่อถือ) ให้กับสตรีมากเกินไป

โดยสรุป ชุมชนที่เป็นประชาธิปไตยโดยการรับฟังข่าวบ้านในฐานะผู้เสนอ
โครงการนั้นค่อนข้างเป็นชุมชนที่ทันสมัยในด้านการเปิดรับสื่อมวลชนในฐานะแหล่งสาร
ซึ่งมีสัมฤทธิ์ผลในระดับกลาง โดยที่กัมมันต์ไม่ค่อยได้มีส่วนอยู่ในกระบวนการสื่อสารใน
การแสดงความสำเร็จของตนเองตามโครงการนั้น ๆ

1.3 เมื่อกัมมันต์เป็นผู้นำความคิดเห็น

ในส่วนของผู้นำสตรี (กัมมันต์) ที่เป็นผู้ริเริ่มโครงการหรือผู้นำความคิด
คิดเห็นนั้น มีจำนวนต่ำกว่า 3 เท่าตัวเมื่อเทียบกับผู้ริเริ่มที่มาจากสมาชิกสภาตำบลและ
ชาวบ้าน แสดงให้เห็นว่าในสายตาของผู้นำชุมชนแล้วมีผู้เห็นว่าผู้นำสตรีมีความคิดริเริ่ม
นั้นน้อยมาก ยิ่งกว่านั้น ในจำนวนดังกล่าวกลับเห็นว่า แม้จะเห็นว่าสตรีเป็นผู้ริเริ่ม แต่ก็
ยังยอมรับว่าสื่อมวลชนยังเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญมากกว่าที่ยอมรับแหล่งข่าวจากกัมมันต์ซึ่ง
มีความสำคัญน้อยพอ ๆ กับสื่อประชาธิปไตยประเภทบุคคล (เช่น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)
แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะยอมรับแหล่งข่าวจากที่ใดก็ตาม ผู้นำชุมชนยังเห็นว่าจำเป็นต้อง
ได้รับการยืนยันความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากกัมมันต์ด้วย อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของ
ผู้นำสตรีต่อการตัดสินใจวิจัยของผู้นำชุมชนนั้น ไม่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลของผู้นำสตรีที่
เป็นกัมมันต์แต่อย่างใด นำสังเกตว่ายิ่งผู้นำสตรีมีบทบาทมากขึ้นเท่าใดในกระบวนการข่าว
สารที่เริ่มตั้งแต่การเป็นผู้นำความคิดเห็นการเป็นแหล่งสาร และความน่าเชื่อถือ กลับยิ่ง
ทำให้สัมฤทธิ์ผลนั้นน้อยลง กล่าวคือ ยิ่งผู้นำสตรีเข้าไปแทรกแซงกิจกรรมด้านข่าวสาร
เท่าใดก็จะยิ่งทำให้โครงการต่าง ๆ ประสบความสำเร็จน้อยลงเท่านั้น

1.4 เมื่อข้าราชการเป็นผู้นำความคิดเห็น

สำหรับผู้ริเริ่มหรือผู้นำความคิดที่เป็นเจ้าหน้าที่จากทางอำเภอ นั้นผู้นำชุมชนเห็นว่ามิชอบมากกว่ากำหนด (ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด) แต่อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่จำเป็นต้องอาศัยความน่าเชื่อถือของกำหนดสัปดาห์ไปประกอบกับแหล่งสารที่มาจากสื่อมวลชนด้วย จึงทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในระดับปานกลาง

2. สัมฤทธิ์ผลของกำหนดสัปดาห์เมื่อพิจารณากระบวนการข่าวสารในแนวตั้ง

กระบวนการข่าวสารในแนวตั้ง เป็นการศึกษาเปรียบเทียบภายในแต่ละส่วนของกระบวนการข่าวสารระหว่างสื่อต่าง ๆ ซึ่งทำให้ภาพรวมชัดขึ้นในเชิงสัมพัทธ์ กล่าวคือ สัมฤทธิ์ผลในการทำงานโครงการนั้น เมื่อวินิจฉัยถึงกระบวนการของข่าวสารที่มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ริเริ่มโครงการ , แหล่งสาร , ความน่าเชื่อถือของแหล่งสาร และอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้นำชุมชนแล้ว อาจศึกษาสื่อได้ทั้งในแง่สื่อประเภทบุคคล (ข้าราชการ) สื่อประชาธิปไตยประเภทบุคคล (สมาชิกสภาตำบล) สื่อมวลชน และผู้นำสัปดาห์แล้วพบว่า เฉพาะการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้นำสัปดาห์ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือหลายขั้นตอนตั้งแต่ความเป็นผู้ริเริ่มโครงการ จนถึงอิทธิพลต่อการตัดสินใจฉบับนั้น เมื่อพิจารณาในแนวตั้งแล้วผู้นำสัปดาห์ที่เป็นกำนันนั้นมิได้เป็นบุคคลที่สำคัญหรือมีความหมายต่อการริเริ่มโครงการในท้องถิ่น มิหนำซ้ำกลับเป็นผู้ที่นำชุมชนมีความเห็นว่าเป็นผู้ที่ไม่ค่อยมีความคิดริเริ่ม อย่างไรก็ตามหากมองในแง่ดีแล้ว ชุมชนเหล่านี้ค่อนข้างจะเป็นประชาธิปไตยได้ก็เพราะ เนื่องจากกำนันสัปดาห์ลดบทบาทด้านนี้ลงโดยมีการกระจายความสามารถในความคิดริเริ่มต่อโครงการในท้องถิ่นไปยังบุคคลอื่นแทน

ในด้านของการเป็นแหล่งสาร ผู้นำสัปดาห์นั้นก็ได้เป็นแหล่งสารที่สำคัญเลย เมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ โดยเฉพาะสื่อมวลชน แม้ในแง่ของความน่าเชื่อถือ ผู้นำสัปดาห์ก็ได้รับการยอมรับว่ามีความน่าเชื่อถือ (ในฐานะแหล่งสาร) อยู่ในระดับที่ต่ำ ขึ้นกันโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับสื่อประเภทบุคคล และสื่อมวลชน (ถึงกว่า 8 เท่าตัวโดยเฉลี่ย) ทั้งนี้พิจารณาเฉพาะสัมฤทธิ์ผลต่อกระบวนการข่าวสารดังกล่าว เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้นำสัปดาห์เท่านั้น หากพิจารณาโดยอิสระทั้งหมด ก็อาจจะมีความแตกต่างมากกว่านี้ น่าสังเกตว่า เมื่อพิจารณาเทียบกับในแนวราบ ปัจจัยของสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะกำนันสัปดาห์ในฐานะผู้ริเริ่ม , แหล่งสาร , ความน่าเชื่อถือ , และอิทธิพลแล้ว จะพบว่า มีอัตราการลดลงอย่างรวดเร็วจนทำให้ปัจจัยในด้านอิทธิพลนั้นอ่อนตัวลงใน

การคาดหมาย

อย่างไรก็ตามโดยสรุปแล้ว ผู้นำชุมชนไม่ค่อยมีความคิดเห็นแตกต่างกันในการมองสัมฤทธิ์ผลของผู้นำสตรีไม่ว่าจะอยู่ในกระบวนการของข่าวสารแบบใด (เพราะความเป็ยงเบนมาตรฐานเข้าใกล้ศูนย์) โดยเห็นว่าแม้ว่าผู้นำสตรีจะมีบทบาทในกระบวนการของข่าวสารต่ำ แต่ในภาพรวมโครงการพัฒนาของท้องถิ่น ก็ค่อนข้างประสบความสำเร็จ แม้ว่าค่าใช้จ่ายเป็นสิ่งล่อก็ตาม มีข้อนำส่ง เกิดสำหรับกระบวนการข่าวสารที่ผ่านสื่อมวลชนในแง่ความคิดริเริ่ม และเป็นแหล่งสาร โดยมีสื่อประเพณีเป็นตัวสร้างความน่าเชื่อถือ และใช้อิทธิพลของกำนันประกอบด้วยแล้ว โครงการนั้นจะบรรลุไปสู่เป้าหมายของงานเพื่องานอย่างแท้จริง เช่นเดียวกันหากกระบวนการของข่าวสารที่มีประชาชนเป็นผู้ริเริ่มโครงการ โดยผ่านแหล่งสารที่เป็นสื่อประเพณีและมีความเชื่อในสื่อมวลชน รวมทั้งได้รับอิทธิพลจากกำนันสตรีด้วยแล้ว ก็แทบจะไม่ได้ประสบความสำเร็จในโครงการพัฒนาท้องถิ่นเลย ซึ่งให้ผลเช่นเดียวกับการที่ชาวบ้านเป็นผู้ริเริ่มโครงการ แต่มีกำนันสตรีเป็นแหล่งสารที่มีความน่าเชื่อถือแล้ว โครงการนั้นมักจะไปไม่รอด ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ที่ว่า การข้ามความสำคัญของผู้นำชุมชน โดยเฉพาะสมาชิกสภาตำบลนั้น อาจขาดความร่วมมือจากสมาชิกสภาตำบลในการพัฒนาโครงการจนถึงขั้นสัมฤทธิ์ผล

การตอบสมมติฐานที่ 2 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า "บทบาทของผู้นำสตรีเป็นที่ยอมรับของชุมชนในฐานะที่ผู้นำสตรีเป็นผู้ที่มีความริเริ่มโดยเป็นแหล่งของข่าวสารที่เชื่อถือได้ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของชุมชน" นั้นไม่ตรงกับสภาพข้อเท็จจริง เนื่องจากได้ข้อสรุปใหม่ว่า "บทบาทของผู้นำสตรี ไม่อาจเป็นที่ยอมรับของชุมชนได้ เนื่องจากผู้นำสตรียังไม่มี ความแข็งแกร่งเพียงพอทั้งในฐานะที่เป็นผู้นำความคิดริเริ่มโดยเป็นแหล่งสารที่น่าเชื่อถือ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของชุมชน" ตามลายตาของผู้นำชุมชน

ตารางที่ 3.1

บทบาทของผู้นำความคิดเห็น

ผู้เริ่มโครงการ	ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน	ผลรวมกำลังสอง	ความถี่ (%) จาก 182 ตัวอย่าง
เจ้าหน้าที่ทางราชการ	72.0	2.0	0.6	12.0	19.8
กำนันสตาร์	33.0	1.8	0.4	2.5	9.9
สมาชิกสภาตำบล	111.0	1.9	0.4	10.8	31.3
ชาวบ้าน	109.0	2.0	0.5	14.9	30.2
อื่น ๆ	45.0	2.8	1.3	26.4	8.8
รวม	370.0	2.0	0.6	66.8	100.0

ตารางที่ 3.2

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์

แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง	D.F.	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	นัยสำคัญ
ระหว่างกลุ่ม	11.04	4	2.76	7.32	0.00
-Linearly	2.81	1	2.81	7.45	0.01
-Dev.from Linearly	8.23	3	2.74	7.27	0.00
	R = 0.19		R ² = 0.036		
ภายในกลุ่ม	66.76	177	0.38		
	Eta = 0.38		Eta ² = 0.15		

ตารางที่ 3.3²

สัมฤทธิ์ผลตามกระบวนการของข่าวสาร

สัมฤทธิ์ผล	ผู้ริเริ่มโครงการ				แหล่งสาร			ความน่าเชื่อถือ			อิทธิพลของ ก้านันสตรี	
	\bar{x}	sd	กลุ่ม	%	อันดับ	กลุ่ม	%	อันดับ	กลุ่ม	%	อันดับ	%
3.0	0	สต.	31.3	1	ส่ม.	20.3	2	สน.	8.8	1	0.55	
2.0	0	สต.	31.3	1	ส่ม.	20.3	2	ส่ม.	7.7	2	1.65	
2.0	0	สต.	31.3	1	ส่ม.	20.3	2	สร.	2.2	4	0.55	
1.67	6	สต.	31.3	1	ส่ม.	20.3	2	กน.	1.7	5	-	
2.0	0	สต.	31.3	1	สน.	6.0	4	กน.	1.7	5	-	
2.0	0	สต.	31.3	1	กน.	2.75	7	กน.	1.1	6	-	
2.0	0	สต.	31.3	1	กน.	2.75	7	-	-	-	-	
2.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	ส่ม.	20.9	1	กน.	0.6	7	-	
2.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	สน.	6.0	4	สน.	3.9	3	1.10	
1.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	สน.	6.0	4	ส่ม.	1.1	6	0.6	
1.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	สน.	6.0	4	กน.	0.6	7	-	
2.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	กน.	1.7	8	กน.	0.6	7	-	
2.0	0	ข่าวบ้าน	30.2	2	กน.	1.7	8	-	-	-	-	
2.0	0	สน.	19.8	3	ส่ม.	14.3	3	กน.	1.7	5	-	
2.0	0	กน.	9.9	4	ส่ม.	5.5	5	กน.	0.6	7	-	
2.0	0	กน.	9.9	4	สร.	1.7	8	กน.	1.7	5	1.7	
2.0	0	กน.	9.9	4	สร.	1.7	8	กน.	1.7	5	-	
1.3	.6	กน.	9.9	4	กน.	1.7	8	กน.	1.7	5	-	
1.3	.6	กน.	9.9	4	กน.	1.7	8	-	-	-	-	
1.8	.4	กน.	9.9	4	-	-	-	-	-	-	-	
2.0	0	อื่นๆ	8.8	5	ส่ม.	3.9	6	ส่ม.	1.1	6	.6	
2.0	0	อื่นๆ	8.8	5	สน.	1.1	9	ส่ม.	0.6	7	.6	

² \bar{x} : ค่าเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลจากคะแนน 1 ถึง 3 ซึ่งมีค่าสูงสุด

กลุ่ม : สต. = สมาชิกสภาตำบล , ส่ม. = สื่อมวลชน , สน. = สื่อประเพณีประเภทบุคคล
สร. = สื่อประชาธิปไตยประเภทบุคคล , กน. = ก้านัน

% : ร้อยละของจำนวนผู้นำชุมชนทั้งหมด 182 คน

อันดับ : ให้ตามปริมาณของร้อยละถ้ามากให้อันดับ 1 ในที่นี้ไม่นับค่าซ้ำเขียนอันดับ
เพียงเพื่อให้สะดวกในการอ่านเท่านั้น

กระบวนการของข่าวสารในที่นี้ไม่ใช่กระบวนการสื่อสารแต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ
สื่อสารที่ศึกษา เฉพาะข่าวสารในที่นี้ได้มาเสนอส่วนหนึ่งของตารางที่เกี่ยวข้องกับผู้นำสตรีที่เป็นก้านัน
โดยเฉพาะ